

V2015.S-1496-14
TfK2015.1218

Straf for vold i gentagelsestilfælde gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Strafferet 21.2 og 32.2.

T, født 1968, blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, ved den 28. marts 2013 uden for en ølstue at have skubbet A omkuld og slået F i ansigtet med knyttet hånd, hvorved han pådrog sig et blåt øje og en flænge ved øjet, der blev syet. T var tidligere straffet for vold, senest i 2007, hvor han var straffet med fængsel i 60 dage for grov vold i gentagelsestilfælde. T blev straffet med fængsel i 40 dage. Efter forholdets karakter og oplysningerne om T's personlige forhold og når hensås til den øgede brug af samfundstjeneste, som er tilsigtet ved lov nr. 152 af 18. februar 2015, fandt landsretten det forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår om 60 timers samfundstjeneste. Landsretten lagde tillige vægt på den tid, der var forløbet, siden T's senest var straffet for vold.

V.L.D. 8. september 2015 i anke 11. afd. S-1496-14

(Henrik Estrup, Henrik Bjørnager Nielsen og Claus Rohde (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden
mod

T (adv. Leif Nielsen, Nibe).

Retten i Aalborgs dom af 24. juni 2014

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 30. april 2013.

T er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde, ved den 28. marts 2013 mellem kl. 23.00 og kl. 23.59, uden for -- at have slået F i ansigtet med knyttet hånd og trukket eller kastet A omkuld, hvorved F pådrog sig et blåt øje samt en flænge ved øjet, der blev syet med 3-4 sting, og A fik hjernerystelse.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte er tidligere straffet for vold senest den 14. juni 2006 - stadfæstet af VL den 10. januar 2007 - for grov vold i gentagelsestilfælde med fængsel i 60 dage samt den 2. april 2013 for overtrædelse af færdselsloven med fængsel i 30 dage og en bøde på 1.500 kr.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han den 4. januar 2014 er begyndt på en uddannelse til pædagogisk assistent.

Retten begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen finder retten at kunne lægge til grund, at tiltalte i løbet af aftenen havde nogle uoverensstemmelser med nogle af de andre gæster, og at dette senere udviklede sig til tumult udenfor mellem de samme personer og tiltalte, der i den forbindelse fik nogle skader.

På baggrund af de forurettedes forklaringer, der støttes af vidnet D, findes det ligeledes at kunne lægges til grund, at de forurettede ikke var en del af dette, hverken indenfor eller udenfor.

På baggrund af de samme forklaringer, der støttes af politiattesterne, finder retten det bevist, at der efter den fornævnte tumult opstod

skubberi mellem F og en lidt ældre person, der havde været involveret i tumulden, at A gik imellem og blev skubbet omkuld af manden, hvorefter manden gav F et slag i ansigtet.

Retten finder det ubetænkeligt at lægge til grund, at den pågældende mand er identisk med tiltalte.

Retten lægger herved vægt på vidnet D's forklaring om, at manden umiddelbart efter tog fra stedet i en bil, hvilket er overensstemmende med de andre forklaringer om, hvorledes tiltalte forlod stedet, samt på de oplysninger om mandens identitet, som de forurettede fik på stedet fra andre tilstedeværende, og beskrivelsen af ham som værende lidt ældre.

Retten har ligeledes tillagt en vis vægt, at tiltalte, selvom han har forklaret at kende til et skub og til, hvem der har gjort det, har afvist at oplyse nærmere herom.

Retten har derimod ikke lagt vægt på den formløse fotokonfrontation på politigården.

Endeligt bemærkes, at det betragtes som en biomstændighed, at der i relation til A er tiltalt for at have trukket eller kastet hende, men alene fundet bevis for, at hun blev skubbet omkuld.

Tiltalte er derfor skyldig efter tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, jf. § 89.

Retten har ved udmålingen taget hensyn til det forudgående forløb.

Vestre Landsrets dom

Retten i Aalborg har den 24. juni 2014 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. - - -).

Påstande mv.

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærkelse.

Sagen har været hovedforhandlet den 4. maj og den 8. september 2015.

Supplerende oplysninger

Kriminalforsorgen, Afdelingen i Nordjylland, har den 22. juni 2015 foretaget en undersøgelse af tiltaltes personlige forhold, jf. retsplejelovens § 808. Det fremgår heraf bl.a., at tiltalte er fundet egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om tilsyn gennemførelse af samfundstjeneste.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne A, F, D og J har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at det var R, der gav tiltalte slaget i nakken. R havde også været indblandet i tumulden indenfor. Han fik ikke mulighed for at slå tilbage mod R, og han slog heller ikke andre udenfor. Han kom heller ikke til at skubbe en pige udenfor. Den eneste kvinde, han var i nærheden af udenfor, var sin kone. Han går ud fra, at hans skade på hånden var en følge af, at han efter slaget faldt mod jorden. Han husker ikke, at han faldt.

Han kender ikke pigen, som han fik forklaret blev skubbet. Han fik efterfølgende at vide af K, at K havde ramt ind i en pige ved et uheld. Han har valgt nu at forklare, at det var K, der ramte ind i pigen, da K ikke, som han havde forventet, selv forklarede dette, da han afgav vidneforklaring i byretten.

Der blev efterfølgende ringet efter politiet, fordi han var blevet slået ned.

Tiltalte har under den fortsatte hovedforhandling den 8. september 2015 om sine personlige forhold forklaret, at han efter endt uddannelse er blevet lovet arbejde. Hans forhold har ikke ændret sig, siden personundersøgelsen blev lavet i juni 2015. Han er indstillet på i givet fald at udføre samfundstjeneste. Da han i henhold den tidligere dom skulle udføre samfundstjeneste, havde han det psykisk meget dårligt, og det var den primære årsag til, at det gik galt med afviklingen af samfundstjenesten. Han har det meget bedre i dag.

A har supplerende forklaret, at det var samme aften efter episoden, at hun fik at vide, at der tidligere på aftenen havde været problemer med tiltalte og tiltaltes søn.

Hun husker, at tiltalte stod udenfor, og at han virkede beruset og var meget aggressiv i sin adfærd. Hun kendte ikke tiltalte i forvejen, og F kendte heller ikke tiltalte. Hun er sikker på, at det var tiltalte, der gik hen mod hende og F. Hun stod med ryggen til, da hun blev skubbet ned mod jorden. Der var ikke andre end tiltalte på vej hen imod hende og F, inden hun blev skubbet, og der stod heller ikke andre omkring hende bortset fra D, som stod i nærheden. Da hun var faldet mod jorden, så hun ikke F blive slået, men der var ikke andre end tiltalte, der kunne have gjort det.

F har supplerende forklaret, at han er sikker på, at personen, der gik hen imod ham, er identisk med tiltalte. Tiltalte var så tæt på, at det kun kan være ham, der har slået, og det var også, hvad han efter episoden fik fortalt af andre. Han så også, at tiltalte bagefter skyndte sig væk fra stedet i bil.

Han stod sammen med D, da tiltalte kom hen imod ham, og A stod nogle meter derfra. Han så ikke, da A blev skubbet.

Efterfølgende kom flere hen til ham og sagde, at det ikke var første gang, tiltalte havde skabt sig.

Han havde ikke været involveret i noget tumult tidligere på aftenen. Det er muligt, at der inden slaget havde været noget diskussion mellem ham og tiltalte, men han husker det ikke, og det har under alle omstændigheder ikke været noget, der har kunnet berettiggelt tiltalte til at slå.

Han kender godt R, men han var ikke sammen med ham den pågældende aften.

På det pågældende tidspunkt befandt der sig nok omkring 30-40 personer uden for - - -.

D har supplerende forklaret, at han er sikker på, at det var den samme person, som henholdsvis skubbede A og slog F. Han kendte ikke personen i forvejen. Han husker ikke i dag, hvordan personen så ud. Foreholdt afhøringsrapport af 16. april 2013, hvorefter han beskrev personen som værende omkring 45 år, almindelig af højde og med brunligt hår, har han forklaret, at han ikke husker at have beskrevet personen sådan over for politiet. Hvis det er sådan, han har beskrevet personen, må det være sådan, han på det pågældende tidspunkt huskede det.

Han så A stille sig imellem, hvorefter hun blev skubbet af personen, og umiddelbart efter blev F slået af personen. A var ikke involveret i det forudgående skubberi. Det var kun F, der var involveret heri. Han ved ikke, om A, inden hun blev skubbet, havde front mod F eller front mod den pågældende person.

Der stod en del personer uden for - - -, nok omkring 20 personer.

J har under den fortsatte hovedforhandling den 8. september 2015 supplerende forklaret, at gruppen fra nabobordet udenfor begyndte at råbe efter tiltalte og stillede sig rundt om ham, efter at V var kommet ind i bilen. Der var på det tidspunkt nok 30-40 personer udenfor. Der var i hvert fald 5-7 personer omkring tiltalte, og hun ringede derfor til politiet. Hun ringede til politiet, efter at hun havde set, at tiltalte sad på jorden. Som hun husker det, sagde hun til politiet, at der var ballade, og at flere var involveret. Hun tror ikke, at hun oplyste, at tiltalte var blevet slået. Der gik lang tid, uden at politiet kom, men det lykkedes at få tiltalte ind i bilen, så de kunne komme væk. Mens de ventede, var tiltalte sur og aggressiv, han gik frem og tilbage og råbte. Der var også flere af personerne, der råbte efter tiltalte. Der gik nok 5 minutter, hvorefter de kørte derfra. U og N var med i bilen. Lige idet de kørte, så hun, at politiet kom, men hun vurderede, at det var bedst, at de bare kom væk. Efter at de havde været på skadestuen, kørte de hjem. Hun husker, at tiltalte bl.a. havde dybe kradsemærker på halsen.

Et par dage efter besøgte de K, der viste dem sin dunjakke, der havde en flænge ned langs siden. K sagde, at jakken var blevet ødelagt, da han i forbindelse med, at han ville hjælpe tiltalte, var kommet til at skubbe til en pige.

Udenfor havde hun hele tiden sin opmærksomhed rettet mod tiltalte. Hun så ikke, hvordan tiltalte kom ned at sidde på hug, og hun så heller ikke, hvad der skete med tiltaltes hånd.

Landsrettens begrundelse og resultat

5 voterende udtaler:

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder vi også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Tiltaltes forklaring for landsretten om, at det skulle være K, som ramte ind i en pige, kan ikke føre til andet resultat.

I voterende udtaler:

Jeg er enig med flertallet i, at det som fastslået af byretten kan lægges til grund, at A blev skubbet, og at F blev slået i ansigtet med knyttet hånd. Jeg finder dog ikke, at det efter forklaringerne og sagens omstændigheder i øvrigt er bevist med den fornødne sikkerhed, at det var tiltalte, der udøvede volden. Jeg stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, og tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Der er ikke grundlag for at anvende straffelovens § 248.

Straffen, der er en tillægsstraf til dommen af 2. april 2013, er passende udmålt til fængsel i 40 dage.

Efter forholdets karakter og oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, og når henses til den øgede brug af samfundstjeneste, som er tilsigtet ved lov nr. 152 af 18. februar 2015, finder landsretten det forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår om tilsyn og samfundstjeneste som nedenfor bestemt. Landsretten har tillige lagt vægt på den tid, der er forløbet, siden tiltalte senest er straffet for vold.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret

Byrettens dom ændres, således at fængselsstraffen på 40 dage gøres betinget, idet fuldbyrdelse af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra denne dom på betingelse af,

at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold,

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen, og

at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 60 timer efter kriminalforsorgens bestemmelse inden for en længstetid på 6 måneder.

Prøvetiden ophører, når længstetiden er udløbet.

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.